

ÚLTIMA PEDRADA

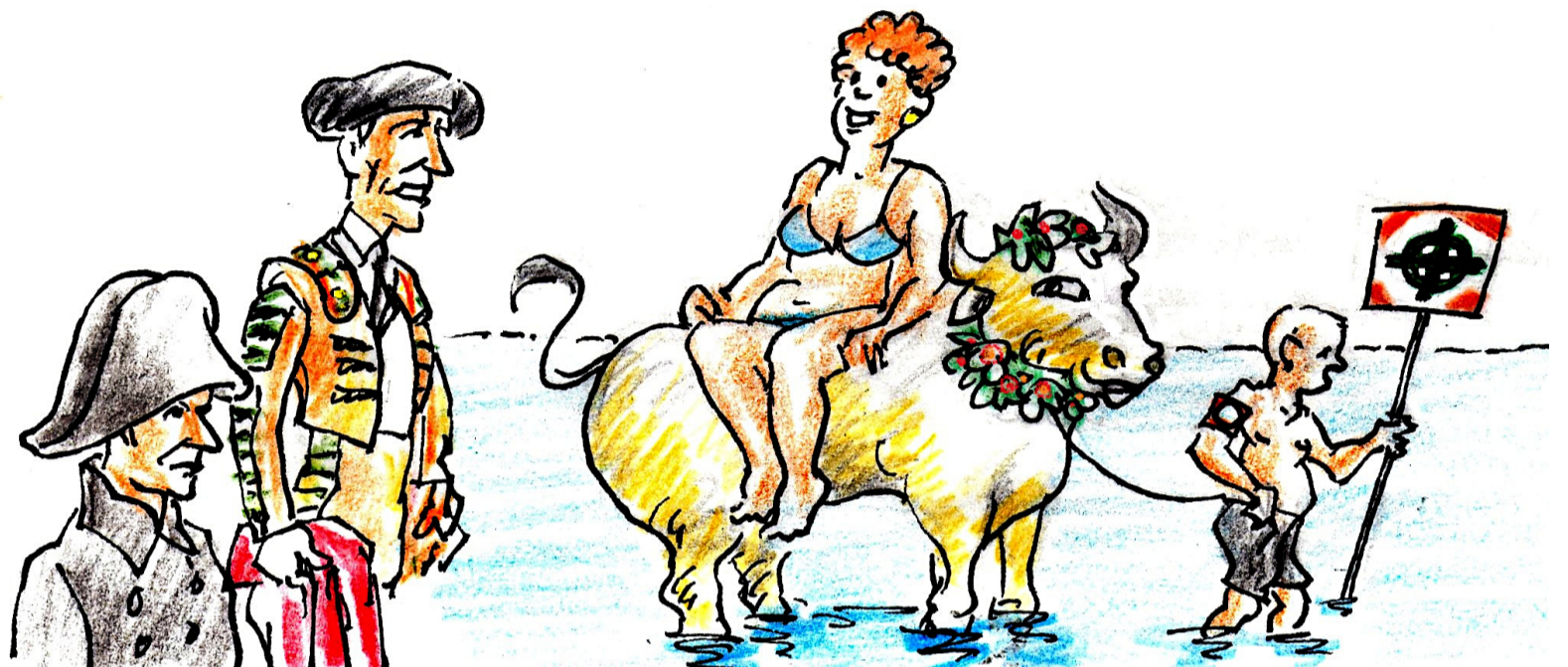
SÁNCHEZ Y CIERRA EUROPA

Eleccions europees

Europa, en altra hora meca del catalanisme, està a un punt de decantar-se definitivament cap a la dreta. Ho sabrem d'aquí a molt pocs dies. Cal reconèixer que tampoc ha estat mai un front clar d'esquerres però socialismes de formes incipients, països nòrdics, idees noves com la conservació de la natura, van anar donant al Parlament Europeu certa marca progressista. S'ha acabat. En quatre dies, Europa pot estar representada i, d'alguna manera governada per la dreta i la dreta extrema.

El canvi ha estat ràpid encara que molts, ara, assegurin que ja s'ho veien venir. Signes alarmants sí que n'hi havia. Poc a poc en el mapa europeu van anar sorgint taques

canceroses. Les economies locals a la baixa, malestar en els sectors menys afavorits, la irrupció del fenomen migratori (tan

necessària per la indústria occidental com preocupant) i espurnes bèl·liques que poc a poc han agafat categoria de guerra. També podríem afegir la incapacitat del nucli progressista aferrat a un discurs que ha anat perdent el seu caràcter innovador i il·lusionant fins a quedar en simple paperassa de funcionariat, el desgast de la utopia enfront la realitat... En tot cas, el marc ideal per la germinació del populisme sempre atent a explotar les desgràcies alienes.

La història d'Espanya, jau en la caverna de la ignorància i la misèria. Només de tant en tant, s'il·luminava el panorama amb una espurna de modernitat, de bona fe, de revolta. Quan començava a produir-se el canvi, intervenia novament la dreta en nom de Déu o l'espasa. Guerra repressió i de tornada al cau. Pensàvem que Europa era diferent. Potser sí, però no gaire.

El que no pensava ningú era que la gran esperança blanca, el líder que ens havia de salvar de la foscor seria un home nascut en algun lloc d'Espanya. Es diu Sánchez i fa metre vuitanta. De moment és el que aguanta l'escomesa dretana i Europa se l'hi encomana. Pocs resultats tan significatius com els que es poden donar a Espanya. Per una vegada Espanya pot tenir protagonisme, que el bon Déu ens empari i al bon Sánchez la potra no se li acabi.